

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Malorum militum talio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Imperator; & mortem velle pati. Quod sanè mirum videbitur sæculo nostro, Imperatorem voluisse mori; neque probaturo, ipsam Imperatricem morti adiudicatam. Nimirum sicut palato non sano pœna est cibus, sano suavis est: & oculis agris odiosa lux, qua incolumis gaudet obrutus: ita displicet iniquis iustitia Dei, cui si subicerentur, non conturbarentur. Hinc multi memoratam historiam fabulis ascribent; illi scilicet, qui putant, Principes debere suo commodo, non iustitia legibus, Rempublicam administrare; cum verus sit illud: *Sine iustitia, ne Ionem quidem posse Principem agere.* Plutarch. lib. de doc. Princip.
Iustitia autem est clausis oculis, non aspicit pœnam; delictum expendit; nec parcat vxori; nec Principi iniuriarum licentiam concedit. Heu quàm deploranda igitur iustitia est illis, qui non solum summis capitibus, & verticibus Retumplicarum volunt omnia impunita esse, verùm etiam licita arbitrantur, neque in quæstionem vocanda! quasi non aliquando vel illorum oscitantia, vel ignorantia, vel avaritia, vel crudelitate, vel iniustitia, mille homines, iterumque mille & mille in exitium trahi sinerentur? Quasi non tot villæ, pagi, arces, & vrbes pessum darentur? Vbi talionis pœna? Sæpe (quandoquidem talium cladum authores ipsi se non vocant ad tribunal) Deus eos afficit talionis pœnâ, cum illis similia mala immittit: Sæpe illis maiora referuat supplicia in Acheronte, quia non sufficit illis talionis pœna. *Audite Sap. 6. 2.*
*ergo reges, & intelligite, discite indices finium terra. Præbete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cum essetis ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iustitie, neque secundùm voluntatem Dei ambulastis. Horrendè & citò apparet vobis: quoniam iudicium durissimum his, qui præsumt, fiet. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormen-
m patientur.*

Quòd si verò Principes, Duces, Reges, ac Imperatores, ob delicta sua, si non atrocius, saltem lege talionis puniuntur; quid expectandum erit militibus illis, quibus tota militia nihil est aliud, quàm rapiendi, cædendi, occidendi licentia? Putantné, si desunt tribunalia in terris, nullum in cælo superesse iudicem? VII.

Ira. 33. 1.

Ira. 33. 1.

Ferreol. Locrius in Maria Augusta lib. 2. cap. 25.

Immo sentient aliquem esse, qui omnia videt, & compensat. Hinc enim experiuntur, quicumque rapinis, alijsque malis artibus ditescunt, se cribro aquam hausisse, atque opes perinde ut attrita sunt malè, malè rursus diffuere: rarumque est, militum filios esse opulentos. Verè dixit Isaias: *Cùm consummaueris depraedationem, depraedaberis.* Euanescunt enim spolia, & ingentes gazæ, non aduertentibus illis, dissipantur, vel per conuiuia & compotationes, vel per ludos, quibus sæpe tota patrimonia impendunt; vel per luxum vestium; vel per dona in mulieres & meretrices effusa; vel per furta, rapinas, lites, fraudes, & mille technas, ut iisdem vijs abeant, quibus venerunt. Atque ut externa hæc fortuna bona mittam, quid aliud milites minitantur & spirant, quàm vulnera? nonnè & ipsi vulneribus notantur? & quidem hoc ipso iustissimè, quia illi ad hostes sauciandos conscripti, socios, amicos, & si possint, Diuos non verentur plagis temerare. Sed ita plectuntur, ut negari non possit, diuinam manum non abesse. Anno 1580. 9. & 10. Iulij Oliuerius Tempelius, ut post I. Lipsium scribit Ferreolus Locrius, *vir quamquam militia gnarus, & acer, rerum tamen pessimarum satagens, par ausum, pari euentu terminauit, nisi quòd hic à conuitijs in Virginem abstinendi duo reportarit documenta: unum in Ioanne Zuykio comite, cui glans plumbea ex urbe dimissa, nasum ferit, & aufert, quòd antea palam iactasset: Se suis manibus Hallensi mulierculæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum. Posterioris in Ioanne Ryffelmanno, eiusdem perfidia scurra inhumanissimo; qui quòd sacratam se statuam Bruxellam adducturum, atq; ibi igne subiecto publicè crematurum, ore impudentissimo profudisset; istu tormenti & os, & mentum, & paulò post vita conciderunt. Ignem istum inatus, ab igne laceratus est: ille meruit, ut ex boue ipso lora sumerentur, quibus vapularet. Ita ergo in scurrantem olim libuit iocari.*

Zuyckius Hallensi nasum defringere Diua

Dum voluit, nasum perdidit ipse suum.

Nam, cum Tempelio, venientem Virgo Thrasionem

Audijt horribiles enomuisse minas.

Audijt, ac dicto citius vindicta cruentas

Militis impuri fecit in ore manus:

Exemplo

Exemplo scurra, conceptum fistula plumbum,

Indignata nefas, expuit in faciem.

Cur tetigit nasum, quem funditus abstulit illi?

Nasutus nimium Zuvickius antè fuit.

Hæc talia militibus diligenter sunt inculcanda, quibus iocuse est, in Diuos dicta iacere; quos qui contemnit, in cælo non videbit. Neque putent verba sua dumtaxat ad aures Iudicis venire; vulnera autem ignorari. Omnes ictus iniquos & spectat, & numerat diuinus oculus, & verò etiam, in tempore compensat. Memini virum fide dignum, in Principis mensa narrasse, Anno Christi 1633. Eluaci, se præsentè, in festo S. Thomæ Apostoli, super mensam, dum alij alia glorianter jactarent, Capitaneum quemdam Suedicum, cum sarcasmo professum esse, *se octo animas habere in conscientia sua, à se occisorum.* Permissus est hoc dicere; vt constaret de iudicio Dei, quo, eo adhuc ipso die, ipse quoque cultro interfectus est; vtque à singulis eum animabus accusatum constaret, octo lethalia vulnera accepit. Hoc postquam ita vt dixi, relatum est, subiunxit alter, Parisijs aliquando duellatorem captum, atque ad gladium damnatum, cum decem validissimos ictus ceruice excerpisset, & carnifex obstupescens exclamasset: Mirum, me, qui tot vno ictu expediui, hunc vnum non posse capite plectere, tot plagis sancium vicissim exclamasse: Duo adhuc ictus à te mihi inferendi sunt, quia ego duodecim duellis, duodecim homines interemi. Quod & factum. Ne putate, ô milites, eum qui vno delicto vel huius, vel alterius vitæ mortem committit, de cetero impunè peccaturum. Omnia peccata exactissimè numerantur. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Quod si autem militi vnus hominis iniusta mors, vel complura duella ad mensuram computantur; quid illi erit expectandum, qui, per iniustum bellum, tot mortalium millia in exitium trahit? nec iam homines, sed ciuitates integras, integras prouincias, integra regna & imperia mutilat, affligit, extinguit? Sed quantum sit malum, aut cur hoc tantum belli malum iustissimus Deus permittat, propriam exigit disputationem.

VIII.

Matth. 7. 2.
Marc. 4. 24.
Luc. 6. 38.